[2023] 4 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ.887

ਡਕਾਤਾ ਬਾਲਾਰਾਮ ਰੈੱਡੀ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

(ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2019 ਦਾ 1295)

ਅਪ੍ਰੈਲ 21, 2023

[ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ ਅਤੇ ਸੰਜੈ ਕੁਮਾਰ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860-ਉਪ ਧਾਰਾ 302,397,450-ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕੇਸ-ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਏ 1 ਅਤੇ ਏ 2) ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਸੋਨਾ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵੀ ਕੀਤਾ, ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਰਾਡਾਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਕੇ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਲੁੱਟ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ - ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਉਪ ਧਾਰਾ 302,397 ਅਤੇ 450 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। – ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾਃ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਲ ਕਤਲਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਤਿੰਨ ਵੱਖਰੇ ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ 4,6 ਅਤੇ 10 ਸਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਸਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੈਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਬਾਰੇ ਇਕਸੁਰ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਫਸਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ - ਮੰਦਭਾਗੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੌਜੂਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵੀ ਹੋਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਚੋਰੀ ਕੀਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਅਤੇ ਨਕਦੀ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੁਲਿਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਝੂਠਾ ਕੇਸ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਅਜਿਹੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਾਲ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲੀ ਵਿਸੰਗਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਟੈਂਟ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜੋ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 136-ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872-ਉਪ ਸੈਕਸ਼ਨ 27,106,114 (ਏ)-ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ-ਆਰਟੀਕਲ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ-ਆਰਟੀਕਲ 136-ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ-ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਸਮਵਰਤੀ ਨਤੀਜੇ, ਯੂ/ਆਰਟੀਕਲ 136 ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ-ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ.

ਪੱਪੂ ਬਨਾਮ. ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2022) 10 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 321; ਸੰਭੂ ਦਾਸ ਉਰਫ ਬਿਜੋਏ ਦਾਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ (2010) 10 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 374: [2010] 11 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 493

ਹਨੂਮੰਤ ਗੋਵਿੰਦ ਨਰਗੁੰਡਕਰ ਬਨਾਮ ਐੱਮ. ਪੀ. ਦਾ ਰਾਜ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1952 ਐੱਸ. ਸੀ. 343: [1952] ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1091; ਕਰਨਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਐੱਮ. ਪੀ. ਦਾ ਰਾਜ (1995) 5 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 518: [1995] 2 ਪੂਰਕ ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 629-'ਤੇ ਨਿਰਭਰ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

(2022) 10 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 321 ਪੈਰਾ 6 ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

[2010] 11 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 493 ਪੈਰਾ 7 ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

[1952] ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1091 ਪੈਰਾ 8 ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

[1995] 2 ਪੂਰਕ ਐੱਸਸੀਆਰ 629 ਪੈਰਾ 21 ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲਾਃ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2019 ਦਾ 1295.

ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਲਈ ਸੀਆਰਐਲਏ ਨੰਬਰ 03.10.2018 ਦੇ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ. 2016 ਦੇ 915.

ਆਰ. ਬਸੰਤ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡ., ਜੀ. ਐਨ. ਰੈਡੀ, ਮਨੂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ, ਵੀ. ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੀ. ਕਸ਼ਯਪ, ਰਵੀ ਸ਼ੰਕਰ, ਐਡ. ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਮਹਿਫੂਜ਼ ਅਹਿਸਾਨ ਨਾਜ਼ਕੀ, ਪੋਲੰਕੀ ਗੌਤਮ, ਕੇਵੀ ਗਿਰੀਸ਼ ਚੌਧਰੀ, ਸ਼ੇਖ ਮੁਹੰਮਦ ਹਨੀਫ, ਟੀ ਵਿਜੈ ਭਾਸਕਰ ਰੈੱਡੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੀਤੀ ਰਿਚਾਰੀਆ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਜੇਸ਼ਵਰੀ ਮੁਖਰਜੀ, ਵਾਈ ਰਾਜਾ ਗੋਪਾਲ ਰਾਓ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਾਈ ਵਿਸਮਾਈ ਰਾਓ, ਵਾਈ ਰਮੇਸ਼, ਧੁਲੀ ਗੋਪੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਐਡ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਸੰਜੈ ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.

1. 30.08.2016 ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨਜ਼ ਕੇਸ ਨੰ. ਛੇਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਸੋਮਪੇਟਾ ਨੇ 2012 ਦੀ ਧਾਰਾ 81 ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੱਕਤਾ ਬਲਰਾਮ ਰੈੱਡੀ (ਏ1) ਅਤੇ ਚਿਨਾਪਨਾ ਗੋਪੀ (ਏ2) ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302,397 ਅਤੇ 450 ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਉਦੋਂ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਤੇਲੰਗਾਨਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. ਦੋਵਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 03.10.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ 2016 ਦੀ ਧਾਰਾ 915 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਦੋਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਨ।

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ/ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ. ਬਸੰਤ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਫੂਜ਼ ਅਹਿਸਾਨ ਨਾਜ਼ਕੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਵਾਈ. ਰਾਜਾ ਗੋਪਾਲ ਰਾਓ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ। 3. ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ: ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੇਚਾ ਕੇਸਵਾ ਰਾਓ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਇਚਾਪੁਰਮ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਘਰ ਚਿੰਨਾਮਦਾਰਵੀਧੀ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਏ1 ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਠੇਕੇਦਾਰ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਜੀਜਾ ਏ2 ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਫੌਜੀ ਹੈ।

21.08.2008 ਨੂੰ ਰਾਤ ਕਰੀਬ 9.00 ਵਜੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਏ 1 ਅਤੇ ਏ 2 ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਮੀਜ਼ ਹੇਠ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਰਾਡਾਂ ਲੁਕਾ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵੇਚਾ ਕਿਰਨ ਕੁਮਾਰ (ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੰਬਰ 1) ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵੇਚਾ ਵੈਂਕਟਗੋਪਾਲਾ ਲਕਸ਼ਮੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੰਬਰ 2) ਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸੇ ਰਾਤ ਕਰੀਬ 11.00 ਵਜੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇਚਾਪੁਰਮ ਟਾਊਨ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪਰਾਧ ਨੰ. ਸਾਲ 2008 ਦਾ 61 ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਇਚਾਪੁਰਮ ਦਿਹਾਤੀ ਪੀ. ਐਸ. (ਪੀਡਬਲਯੂ-23) ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਚਾਪੁਰਮ ਸਰਕਲ ਦਾ ਵਾਧੂ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲ ਰਹੇ ਸਨ। (PW-26). ਪੀਡਬਲਯੂ-26 ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਏ 2 ਨੂੰ 22.08.2008 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 01.15 ਵਜੇ ਰਾਧਾਮਵੀਧੀ, ਜਗਨਨਾਥਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ, ਇਚਾਪੁਰਮ ਵਿਖੇ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚੋਂ ਚੋਰੀ ਹੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, 1748 ਗ੍ਰਾਮ 750 ਮਿਲੀਗ੍ਰਾਮ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਅਤੇ 1,18,340 ਰੁਪਏ ਦੀ ਨਕਦੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਏ 1 ਨੂੰ 22.08.2008 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 04.00 ਵਜੇ ਗੋਲਾਵੀਧੀ, ਇਚਾਪੁਰਮ ਤੋਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚੋਂ 1794 ਗ੍ਰਾਮ 370 ਮਿਲੀਗ੍ਰਾਮ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ26 ਨੇ 3.543 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ। ਨਕਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਈ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਫ ਸਕੈਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ, ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਐੱਫ. ਪੀ. ਬੀ. ਯੂਨਿਟ, ਸ਼੍ਰੀਕਾਕੁਲਮ (ਪੀਡਬਲਯੂ-24) ਕਲੂਜ਼ ਟੀਮ ਦੇ ਨਾਲ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ' ਤੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਚਾਰ ਮੌਕਾ ਫਿੰਗਰਪ੍ਰਿੰਟਸ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ, ਇਚਾਪੁਰਮ ਸਰਕਲ (ਪੀਡਬਲਯੂ-27) ਨੇ ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ, ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ। ਜਾਂਚ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302,379,394,397,411 ਅਤੇ 450 ਤਹਿਤ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ।

4. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ 27 ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ। ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਪੀ-1 ਤੋਂ ਪੀ-21,1 ਤੋਂ 99 ਤੱਕ ਮੈਟੀਰੀਅਲ ਆਬਜੈਕਟ (ਐਮਓ) ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ. ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਪਰ ਧਾਰਾ 313 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਐੱਮਓਜ਼ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਛੇਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਸੋਮਪੇਟਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302,397 ਅਤੇ 450 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਤਹਿਤ ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ 1000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ; ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 450 ਤਹਿਤ 10 ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਨੂੰ 1000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ; ਅਤੇ ਆਈ. ਪੀ. ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 397 ਤਹਿਤ 7 ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ। ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਲਈ ਹੋਰ ਕੈਦ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

5. ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2016 ਦਾ 915. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮਿਤੀ 03.10.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਸਬੂਤਾਂ, ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਥਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ ਹਾਲਾਤ ਸਬੰਧੀ ਸਬੂਤ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨਾ ਸੀ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 300 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੈਰਿਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅਪੀਲ।

6. ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪੱਪੂ ਬਨਾਮ. ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ [(2022) 10 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 321], ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਹਰੇਕ ਅਤੇ ਹਰ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੰਚ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਹੀ ਹੈ ਜੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਜਾਂ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਪੱਖਪਾਤ ਜਾਂ ਅਨਿਆਂ ਵੱਲ ਲਿਜਾਣ ਨਾਲ ਵਿਗਾੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨਿਆਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਜਾਂ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਤੇ ਚੁਕਵੇਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਰਸ ਸਿਰਫ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੇ ਦੁਰਲੱਭ ਅਤੇ ਅਸਧਾਰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਨਿਯਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸਬੂਤ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤੱਥ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰੇਗੀ ਤਾਂ ਜੋ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

7. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੰਭੂ ਦਾਸ ਉਰਫ ਬਿਜੋਏ ਦਾਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ [(2010) 10 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 374] ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਗਲਤ ਸਮਝ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਪਦਾਰਥਕ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ, ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਈ ਹੈ।

8. ਇਹ ਸੈਟਲਡ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਹੁਣ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਅਸਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਹਾਲਾਤ ਸਬੰਧੀ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਇੰਨੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸਿੱਟੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਨਾ ਛੱਡੇ; ਦੋਸ਼ੀ 'ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ' ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ 'ਦੋਸ਼ੀ' ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ [ਵੇਖੋ ਹਨੂਮੰਤ ਗੋਵਿੰਦ ਨਰਗੁੰਦਕਰ ਬਨਾਮ. M.P. ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਿਤੀ. (ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1952 ਐਸ. ਸੀ. 343)]

9. ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈਃ ਵੇਚਾ ਕੇਸਵਾ ਰਾਓ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 21.08.2008 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਕਰੀਬ 05.00 ਵਜੇ ਉਹ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੋਮਪੇਟਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਾਤ ਕਰੀਬ 09.30 ਵਜੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-7/ਐਲਡਬਲਯੂ-8 ਤੋਂ ਫੋਨ ਆਇਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਰਾਤ ਕਰੀਬ 09.00 ਵਜੇ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਘਰ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਚੀਕਾਂ ਅਤੇ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣੀਆਂ। ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਨੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਏ 1 ਸੋਨੇ ਦੇ ਛੋਟੇ ਬੰਡਲ ਲੈ ਕੇ ਭੱਜ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਤੇ ਐਲ ਡਬਲਯੂ 6 ਅਤੇ 7 (ਪੀਡਬਲਯੂ-4 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-6) ਦੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਏ 2 ਉਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਤੋਂ ਪਿਛਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵੱਲ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸੋਮਪੇਟਾ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਲਗਭਗ 10.00 ਜਾਂ 10.30 ਵਜੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲੋਕ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੋਫੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲਥਪਥ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਰਸ਼ ਉੱਤੇ ਲੋਹੇ ਦੀ ਰਾਡ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਪਾਸੇ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲਥਪਥ ਪਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਲੋਹੇ ਦੀ ਰਾਡ ਮਿਲੀ। ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਅਲਮਾਰੀ ਅਤੇ ਸ਼ੋਅ ਕੇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗਹਿਣੇ ਗਾਇਬ ਸਨ। ਫਿਰ ਉਹ ਥਾਣੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ। (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ -1). ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ

ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਅਤੇ 1,18,340/- ਦੀ ਨਕਦੀ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਉਸ ਦੇ ਗਾਹਕ ਸਨ ਅਤੇ ਸੋਨਾ ਖਰੀਦਦੇ ਸਨ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪੈਸੇ ਲੈਂਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਏ1 ਦੇ ਠੇਕੇਦਾਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ।

10. ਸਿਵਲ ਸਹਾਇਕ ਸਰਜਨ, ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਹੈਲਥ ਸੈਂਟਰ, ਇਚਾਪੁਰਮ (ਪੀਡਬਲਯੂ-19) ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੰ. 1. ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀ-14) ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਸੱਟ ਅਤੇ ਸਿਰ ਦੀ ਸੱਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੂਨ ਵਗਣ ਕਾਰਨ ਸਦਮਾ ਸੀ। ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਹੈਲਥ ਸੈਂਟਰ, ਇਚਾਪੁਰਮ (ਪੀਡਬਲਯੂ-20) ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿਵਲ ਸਹਾਇਕ ਸਰਜਨ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੰ. 2 ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ (Ex.P-15) ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ. ਪੀਡਬਲਯੂ-19 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-20 ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਤੋਂ ਡਿੱਗਣ ਕਾਰਨ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮੌਤਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਕਤਲ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਲਾਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਰਾਡਾਂ (ਐੱਮ. ਓ. ਐੱਸ. 1 ਅਤੇ 2) ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ।

11. ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਲ ਕਤਲਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗਵਾਹ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਦਭਾਗੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦੇਰ ਰਾਤ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ 'ਭੱਜਦੇ' ਦੇਖਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ 4,6 ਅਤੇ 10 ਉਹ ਗਵਾਹ ਹਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ-4 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 21.08.2008 ਨੂੰ ਰਾਤ ਕਰੀਬ 09.00 ਵਜੇ ਉਹ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-6 ਮੇਦਾਰਾਵੀਧੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਡੱਬਰੀ ਸਟ੍ਰੀਟ ਸਥਿਤ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣੀਆਂ। ਉਹ ਚੀਕ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਇਕੱਠੀ ਹੋ ਗਈ। ਫਿਰ, ਏ 1 ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗਏ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਏ ਸਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਕਮਰੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਫਿਰ ਕੈਂਪ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਇਆ। ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ 11.12.2008 ਨੂੰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਫਸਟ ਕਲਾਸ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਸੋਮਪੇਟਾ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 164 ਸੀ. ਆਰ. ਪੀ. ਸੀ. ਤਹਿਤ ਉਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ 2). ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ, ਪੀਡਬਲਯੂ-4 ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਅਤੇ ਨਕਦੀ ਚੋਰੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ-4 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦਾ ਘਰ ਚਿੰਨਾਮਦਾਰਵੀਧੀ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਘਰ ਸਨ।

ਸਥਿਤ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਕੀ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ 'ਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ।

12. ਪੀਡਬਲਯੂ-6 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 21.08.2008 ਨੂੰ ਰਾਤ ਕਰੀਬ 09.00 ਵਜੇ ਉਹ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-4 ਆਪਣੇ ਘਰ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-4 ਫਿਰ ਚਿੰਨਾਮਦਾਰਵੀਧੀ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੀਕਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਅਤੇ ਚੀਕਿਆ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ 10 ਤੋਂ 15 ਲੋਕ ਉੱਥੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ। ਫਿਰ, ਏ 1 ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ 'ਤੇ ਬੈਗ ਲੈ ਕੇ ਸਾਈਕਲ' ਤੇ ਭੱਜ ਗਿਆ। 5 ਜਾਂ 10 ਮਿੰਟ ਬਾਅਦ, ਏ 2 ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਉਪਰਲੀ ਮੰਜ਼ਲ ਤੋਂ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਘਰ ਛਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਛਾਲ ਮਾਰ ਗਿਆ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਏ2 ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੈਗ ਵੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਬਾਅਦ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਵੀ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਪਹਿਲੇ ਕਮਰੇ ਯਾਨੀ ਸੋਨੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲਥਪਥ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਬਾਥਰੂਮ ਦੇ ਨੇੜੇ ਮਿਲੀ। ਲਾਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਰਾਡਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਦੀ ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ, ਪੀਡਬਲਯੂ-6 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉੱਥੋਂ ਲੰਘ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਲਗਭਗ 3 ਜਾਂ 4 ਲੋਕ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਘਰ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਏ1 ਇੱਕ ਠੇਕੇਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ 8 ਗੱਡੀਆਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਏ 1 ਦੇ ਸੋਨੇ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੰਦਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦਾ ਰੰਗ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਚੁੱਕੇ ਬੈਗ ਦਾ ਰੰਗ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਿਆ।

13. ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 21.08.2008 ਨੂੰ ਰਾਤ ਕਰੀਬ 09.00 ਵਜੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਰਿਆਨੇ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਘਰ ਪਰਤ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕ ਉੱਥੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੂੰ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਉੱਚੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਾਤ ਕਰੀਬ 10.30 ਵਜੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸੋਫੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲਥਪਥ ਪਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਬਾਥਰੂਮ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲਥਪਥ ਪਈ ਸੀ ਅਤੇ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਰਾਡਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਲਗਭਗ 4 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਟੁੱਟ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸੋਨਾ ਅਤੇ ਨਕਦੀ ਚੋਰੀ/ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪੁਲਿਸ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚੀ, ਉਹ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ।

14. ਪੀਡਬਲਯੂ-10 ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੂਜੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 21.08.2008 ਨੂੰ ਰਾਤ ਕਰੀਬ 09.30 ਵਜੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੈ ਰਹੇ ਸਨ।

ਰਾਤ ਦੇ ਖਾਣੇ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬਾਹਰੋਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਲਗਭਗ 10 ਲੋਕ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਏ1 ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਏ2 ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਬੈਗ ਸਨ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੋਨਾ ਲੈ ਕੇ ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਜਾਂ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਘਰ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਪੁਲਿਸ ਵੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਉਹ ਘਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਵੇਖੀਆਂ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਏ-1 ਅਤੇ ਏ-2 ਨੇ ਬੈਗ ਫੜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਏ। 15. ਹੁਣ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ।

ਪੀਡਬਲਯੂ-17 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੋਲੀਗਾਮ ਪਿੰਡ ਦਾ ਪਿੰਡ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ 22.08.2008 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 01.00 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਇਚਾਪੁਰਮ ਟਾਊਨ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਬੁਲਾਇਆ। ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਐੱਲਡਬਲਿਊ-27 ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਜਗਨਨਾਧਾਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰਾਧਾਮ ਸਟ੍ਰੀਟ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉੱਥੋਂ ਭੱਜਦੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੈਗ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਚਿਨਪਨਾ ਗੋਪੀ (ਏ 2) ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੁਰਮ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਬੈਗ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਅਤੇ 1,18,340/- ਦੀ ਨਕਦੀ ਮਿਲੀ। ਉਸੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਕਰੀਬ 04.00 ਜਾਂ 04.30 ਵਜੇ ਉਹ ਇਚਾਪੁਰਮ ਟਾਊਨ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲਥਪਥ ਕੱਪੜੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਏ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਏ2 ਤੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਬੈਗ ਦਾ ਰੰਗ ਜਾਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

16. ਪੀਡਬਲਯੂ-16, ਪਿੰਡ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਪੁਰਸ਼ੋਤੁਪੁਰਮ, ਇਚਾਪੁਰਮ ਮੰਡਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 22.08.2008 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 02.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਇਚਾਪੁਰਮ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਐਲਡਬਲਯੂ-25 ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ, ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪੁਲਿਸ ਸਟਾਫ ਦੇ ਨਾਲ ਪੁਲਿਸ ਜੀਪ ਵਿੱਚ ਗੋਲਾਵੀਧੀ ਗਏ। ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਜੀਪ ਵੇਖ ਕੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਭੱਜਣ ਲੱਗਾ ਪਰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿਉਂ ਭੱਜ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਡੱਕਾਟਾ ਬਲਰਾਮ ਰੈੱਡੀ ਵਜੋਂ ਦੱਸੀ। (ਏ1). ਉਸ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਲੈਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਬੂਲ ਕੀਤੀ। ਗਹਿਣਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ, ਲਗਭਗ 30 ਆਈਟਮਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਗਹਿਣੇ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ। ਪੀਡਬਲਯੂ-16 ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ 04.40 ਵਜੇ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਐਲਡਬਲਯੂ-26 ਨਾਲ ਉੱਥੇ ਗਿਆ।

ਪੁਲੀਸ ਨੇ ਏ1 ਦੀ ਪੀਲੀ ਟੀ-ਸ਼ਰਟ (ਐੱਮਓ 97) ਅਤੇ ਹਲਕੀ ਸੀਮਿੰਟ ਰੰਗ ਦੀ ਜੀਨਸ ਪੈਂਟ (ਐੱਮਓ 98) ਅਤੇ ਏ2 ਦੀ ਸੀਮਿੰਟ ਰੰਗ (ਐੱਮਓ 99) ਦੀ ਖ਼ੂਨ ਨਾਲ ਲੱਥਪੱਥ ਜੀਨਸ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਹੈ।

17. ਪੀਡਬਲਯੂ-26 ਨੇ 13.10.2006 ਤੋਂ 19.09.2008 ਤੱਕ ਸੋਮਪੇਟਾ ਵਿਖੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ 21.08.2008 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਚਾਪੁਰਮ ਸਰਕਲ ਦਾ ਵਾਧੂ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਆਫ਼ ਪੁਲਿਸ, ਇਚਾਪੁਰਮ ਦਿਹਾਤੀ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ (ਪੀਡਬਲਯੂ 23) ਤੋਂ ਸਬਜੈਕਟ ਕ੍ਰਾਈਮ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਰੇਡੀਓ ਸੰਦੇਸ਼ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਤ 11.45 ਵਜੇ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਹਰਕਤ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ ਅਤੇ ਉਹ ਘਟਨਾ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਦੋ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਟਾਫ ਨਾਲ ਉਹ ਸਵੇਰੇ ਕਰੀਬ 01.15 ਵਜੇ ਰਾਧਾਮਵੀਧੀ, ਜਗਨਨਾਥਸਵਾਮੀ ਮੰਦਰ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਬੈਗ ਲੈ ਕੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਵਿਅਕਤੀ (ਏ 2) ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬੈਗ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਜੁਰਮ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਬੈਗ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਅਤੇ 1,18,340 ਰੁਪਏ ਦੀ ਨਕਦੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਫਿਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ-26, ਦੋਸ਼ੀ, ਉਸ ਦੇ ਸਟਾਫ ਅਤੇ ਵਿਚੋਲੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਚਾਪੁਰਮ ਮਿityਂਸਪੈਲਟੀ ਦੇ ਗੋਲਾਵੀਧੀ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਡੱਕਾਟਾ ਬਲਰਾਮ ਰੈੱਡੀ ਦੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ (ਏ 1) ਨੇ ਭੱਜਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਕੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਵੀ ਮੰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-26 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਤੋਂ ਚੋਰੀ ਹੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਘਰ ਦੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਖ਼ੂਨ ਨਾਲ ਲਥਪਥ ਕੱਪੜੇ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ। ਬੈਗ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਸਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ-26 ਨੇ ਫਿਰ ਏ 1 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 04.00 ਵਜੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਮੇਤ ਦੋਵਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਥਾਣੇ ਲੈ ਆਇਆ। ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹੀ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕੱਪੜੇ ਲਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖ਼ੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਕੱਪੜੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਏ।

18. ਪੀਡਬਲਯੂ-27 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ 09.02.2008 ਤੋਂ 09.05.2010 ਤੱਕ ਇਚਾਪੁਰਮ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਅਗਲੇਰੀ ਜਾਂਚ 31.08.2008 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-26 ਨੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਪਛਾਣ ਪਰੇਡ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜੋ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

19. ਪੁਲਿਸ ਇੰਸਪੈਕਟਰ, ਐੱਫ. ਪੀ. ਬੀ. ਯੂਨਿਟ, ਸ਼੍ਰੀਕਾਕੁਲਮ ਦੀ ਜਾਂਚ ਪੀਡਬਲਯੂ-24 ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਥਾਣਾ ਈਚਾਪੁਰਮ ਤੋਂ ਇੱਕ ਟੈਲੀਫੋਨ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਹ 22.08.2008 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 06.00 ਵਜੇ ਇੱਕ ਕਲੂਜ਼ ਟੀਮ ਨਾਲ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ' ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਗਲਾਸ ਸ਼ੋਅ ਕੇਸ 'ਤੇ ਚਾਰ ਮੌਕਾ ਫਿੰਗਰਪ੍ਰਿੰਟ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਫਿੰਗਰਪ੍ਰਿੰਟ ਪਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦੋ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਿੰਟਾਂ ਦੀਆਂ ਫੋਟੋਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਤੁਲਨਾ ਲਈ ਅਯੋਗ ਪਾਇਆ ਪਰ ਏ, ਡੀ ਅਤੇ ਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਿੰਟ ਤੁਲਨਾ ਲਈ ਫਿੱਟ ਸਨ। ਏ ਅਤੇ ਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਫਿੰਗਰਪ੍ਰਿੰਟਸ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਫਿੰਗਰਪ੍ਰਿੰਟਸ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਫਿੰਗਰਪ੍ਰਿੰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹਨ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਫਿੰਗਰਪ੍ਰਿੰਟ ਸਬੂਤ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜਦੋਂ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਅਖੌਤੀ ਫਿੰਗਰਪ੍ਰਿੰਟ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਖੌਤੀ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਿੰਟਸ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਵੇਲੇ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਦੀਆਂ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਏ ਗਏ ਸਨ, ਉਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਪੀਡਬਲਯੂ-24 ਦੇ ਸਬੂਤ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਫਿੰਗਰਪ੍ਰਿੰਟਸ ਨਾਲ ਮਿਲਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਿੰਟਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-24 ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ।

20. ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਬਸੰਤ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕੋਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬੈਗ ਲੈ ਕੇ ਭੱਜਦੇ ਵੇਖਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਆਖਰੀ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥਵਾਦੀ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣਾ ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸਟਰੀਟ ਲਾਈਟਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੀ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਸ ਪਾਸ ਹੋਰ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਵੀ ਸਨ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਅੱਧਾ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਟਰੀਟ ਲਾਈਟਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤੱਥਵਾਦੀ ਪਹਿਲੂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

21. ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਸੰਗਤੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹਨ। ਮੰਦਭਾਗੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ। ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਕੋਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-7 ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਹੋਰ ਕੱਪੜੇ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਥੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਏ 1 ਨੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਕੱਪੜੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-26 ਨੂੰ ਗਹਿਣੇ ਦੇ ਬੈਗ ਨਾਲ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅੰਤਰ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾ 21.08.2008 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਵਾਪਰੀ ਸੀ ਅਤੇ 2015 ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਥੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਘੁੰਮਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ ਜਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਗਾੜ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਮਾਮੂਲੀ ਨੁਕਸ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕੇਵਲ ਨੁਕਸਦਾਰ ਜਾਂਚ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰੀ ਹੋਣਾ ਸੱਟ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ [ਵੇਖੋ ਕਰਨਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਪੀ. ਸਟੇਟ। {(1995) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 518}]

22. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਟੀ. ਆਈ. ਪੀ. ਦੌਰਾਨ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੁਆਰਾ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲਾਲ ਝੰਡਾ ਨਹੀਂ ਉੱਠਦਾ। ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪੁਲਿਸ ਇਨਵੈਸਟੀਗੇਸ਼ਨ ਮੈਨੂਅਲ ਦਾ ਆਰਡਰ 474, ਭਾਗ I, ਵਾਲੀਅਮ. ਆਈ. ਆਈ. ਏ. ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤਹਿਤ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੰਚਨਾਮਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਛਾਣੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੀ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਉਸ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਗਹਿਣਿਆਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ।

23. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏ 2 ਕੋਲ ਇੱਕ ਬੈਗ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੋਰੀ ਦੇ ਕੁਝ ਗਹਿਣੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ,

ਅਜਿਹਾ ਕਬਜ਼ਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 114 (ਏ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਇਹ ਏ 2 ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੋਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ। ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਏ1 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜੁਰਮ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਚੋਰੀ ਹੋਏ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਹ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਬੈਗ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਕਬੂਲਨਾਮੇ ਦਾ ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਚੋਰੀ ਕੀਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਹੋਈ।

24. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਚੋਰੀ ਹੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਭਾਰ, ਸੰਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਵਿਘਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਬਚੀ। ਅਟੱਲ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 4, 6 ਅਤੇ 10, ਜੋ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੈਰ ਜਾਂ ਵੈਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਰਾਤ ਦੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬੈਗ ਲੈ ਕੇ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖਣ ਬਾਰੇ ਇਕਸੁਰ ਵਿੱਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਫਸਾਇਆ।

25. ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 21.08.2008 ਅਤੇ 22.08.2008 ਦੀ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਰਾਤ ਦੌਰਾਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮੌਜੂਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਚੋਰੀ ਕੀਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਅਤੇ ਨਕਦੀ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਵੀ ਹੋਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਝੂਠਾ ਕੇਸ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਾਲ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਛੋਟੀਆਂ-ਮੋਟੀਆਂ ਵਿਸੰਗਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

27. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖੀਏ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਪੇਟੈਂਟ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਖਤਿਆਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ।

(ਸਹਾਇਕ: ਰੂਪਾਂਸ਼ੀ ਵਿਰੰਗ, ਐਲਸੀਆਰਏ)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Advocate Shifa Kler